

Όνομα & Επώνυμο: Κάτσι Ανδρέα

Σχολείο που πηγαίνω: Δημοτικό Βασιλικού Ζακύνθου

Τάξη που πηγαίνω: ΣΤ΄ Δημοτικού

Όνομα & Επώνυμο του Δασκάλου μου: Κόλλιας Γεώργιος

Σχολική Χρονιά: 2016 – 2017

Σύνολο λέξεων Περιβαλλοντικής Ιστορίας: 565

«Μια ζωή χωρίς σκουπίδια»

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν ένα μπουκάλι που το πέταξαν στα σκουπίδια γιατί ο κάδος ανακύκλωσης ήταν λίγο πιο μακριά. Ξαφνικά, όταν έπεσε μέσα το μπουκάλι είδε πως είχε βρεθεί σε έναν πράσινο κάδο σκουπιδιών. Εκεί συνάντησε κι ένα άλλο μπουκάλι και είπε: «Όλα άρχισαν όταν το παιδί του σπιτιού με βρήκε στο πάτωμα κι επειδή μπερδεύτηκε και δεν ήξερε πού να με βάλει με πέταξε στον πράσινο κάδο». Το άλλο μπουκάλι που ήταν μεγαλύτερο άκουγε με προσοχή τα όσα έγιναν.

Μέρα με τη μέρα ερχόντουσαν κι άλλα σκουπίδια που ενώ ήταν για ανακύκλωση κατέληγαν στον πράσινο κάδο. Μετά από αρκετό καιρό, έρχεται το απορριματοφόρο. Όλα τα σκουπίδια της ανακύκλωσης ήταν αγχωμένα και φοβισμένα. Το ταξίδι ήταν μεγάλο και κουραστικό. Λίγο μετά τα δύο μπουκάλια έπεσαν από το απορριματοφόρο και βρέθηκαν κοντά σε ένα μικρό δασάκι. Τα δύο μπουκάλια σοκαρίστηκαν όταν είδαν άλλα μπουκάλια κι άλλα σκουπίδια που είχαν λιώσει. Οι δύο φίλοι πια φοβήθηκαν πως μπορεί να καταλήξουν κι αυτοί έτσι.

Κατόπιν, βρήκαν ένα νέο φίλο, ένα χαρτόκουτο που τους ρώτησε πού πήγαιναν. Τα δύο μπουκάλια είπαν:

- Πηγαίνουμε να βρούμε κάποιο ασφαλές μέρος.

- Όπως;

- Εμμ... Όπως έναν κάδο ανακύκλωσης.

- Ξέρω έναν κάδο που είναι λίγο πιο κει...

- Είναι μακριά;

- Όχι!

- Εντάξει! Ας πάμε τότε...

Τότε τα τρία σκουπίδια ξεκίνησαν για τον κάδο ανακύκλωσης. Ξαφνικά πετάγεται το ένα μπουκαλάκι και λέει:

- Να ο κάδος ανακύκλωσης! Εκεί πέρα! Τον βλέπετε;

- Ναι! Βιαστείτε! Πάμε!

Όταν έφτασαν οι τρεις φίλοι κατάλαβαν ότι υπήρχε ένα πρόβλημα! Πώς θα έμπαιναν μέσα; Ευτυχώς, από πίσω ο κάδος είχε κάτι κουβάδες κι έτσι τους έβαλαν το έναν πάνω στον άλλον και σκαρφάλωσαν. Τα δύο μπουκάλια όταν μπήκαν μέσα ήταν πολύ χαρούμενοι αλλά δεν κατάλαβαν ότι το χαρτόκουτο είχε μείνει κάτω, καθώς ένας κουβάς είχε πέσει πάνω του κι έτσι δεν ακουγόταν που τους φώναζε. Τελικά, μόλις ήρθε το απορριμματοφόρο της ανακύκλωσης να παραλάβει τα σκουπίδια, το χαρτόκουτο κατάφερε να βγάλει από πάνω του τον κουβά που το είχε πλακώσει. Όμως, πολύ αργά κατάλαβε ότι το απορριμματοφόρο της ανακύκλωσης έφευγε και δεν τον είχε πάρει μαζί με τους φίλους του. Επειδή, όμως, η φίλια είναι πάνω απ' όλα τα δύο μπουκάλια ξεπήδησαν από το απορριμματοφόρο και πήγαν στο φίλο τους το χαρτόκουτο για να μη μείνει μόνο του.

Σιγά σιγά νύχτωνε και μπήκαν στον κάδο ανακύκλωσης για να πάρουν έναν ύπνο και να ξεκουραστούν. Το άλλο πρωί, όταν ξημέρωσε οι τρεις φίλοι βγήκαν έξω και αποφάσισαν να πάνε μια βόλτα στην παραλία μήπως και βρουν κανέναν να τους βοηθήσει να βρουν το δρόμο προς το εργοστάσιο της ανακύκλωσης. Τότε, φύσηξε ένας δυνατός άνεμος που τους πήρε και τους έριξε μέσα στη θάλασσα. Μετά από πολύ καιρό βγήκαν αλλά δεν ήταν μαζί. Η θάλασσα τους είχε χωρίσει και οι τρεις φίλοι έψαχναν ο ένας τον άλλον.

Έπειτα από αρκετές μέρες βρεθήκανε αλλά από το πολύ ταξίδι ήτανε κουρασμένοι και είχαν ξαπλώσει στο πάτωμα. Ένα κοριτσάκι που είδε τα χαρτόκουτο έτσι ταλαιπωρημένο και τα μπουκάλια έτοιμα να λιώσουν τα πήρε όλα μαζί προσεχτικά και τα έβαλε σε έναν καινούργιο κάδο ανακύκλωσης. Πολύ γρήγορα ένα απορριμματοφόρο της ανακύκλωσης ήρθε και τα οδήγησε στο εργοστάσιο. Οι τρεις φίλοι δε χωρίστηκαν ποτέ αφού για καλή τους τύχη αυτοί που τους αγόραζαν ήξεραν από ανακύκλωση κι έτσι ακόμα κι αν χάνονταν βρισκόντουσαν και τα έλεξαν στο εργοστάσιο.

«Μην πετάτε τα σκουπίδια ανακύκλωσης στους κοινούς κάδους απορριμμάτων!»